

Enskild motion

Motion till riksdagen 2016/17:925

av **Jonas Gunnarsson m.fl. (S)**

Hiv och informationsplikten

Förslag till riksdagsbeslut

1. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att stoppa spridningen av hiv och avskaffa informationsplikten och tillkännager detta för regeringen.
2. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att långsiktigt se över förutsättningarna för arbetet med prevention av hiv och tillkännager detta för regeringen.

Motivering

I Sverige lever ca 5 000 människor med en hivinfektion. Under 2000-talet har antalet fall ökat oroväckande i Sverige. En bedräglig tystnad har spridit sig kring sjukdomen samtidigt som en ny generation unga har vuxit upp som inte nåtts av tillräcklig information om sjukdomen. En FN-studie visar att sex av tio unga i världen saknar tillräckliga kunskaper om hur hiv överförs. Bäst kunskaper har unga i de länder som drabbats hårdast av epidemin. I många höginkomstländer, däribland Sverige, är dock kunskaperna bland unga oroväckande bristfälliga. Idag finns det många som inte tror att hiv finns i Sverige. Samtidigt är kunskaperna om smittspridning och om hur man skyddar sig undermåliga. Det har aldrig levt så många med hiv och aids i världen som

idag, över 33 miljoner människor enligt den senaste statistiken. En allt mer globaliserad värld leder också till att smittan sprids mellan länderna.

I syfte att komma till rätta med problemet krävs informationsåtgärder kring sjukdomen samt ett aktivt arbete för att minska stigmatiseringen av hivpositiva. Förutsättningarna för arbetet med hiv-prevention behöver därför ses över i ett långsiktigt perspektiv och anpassas till nya förutsättningar. I detta arbete är ett borttagande av informationsplikten en viktig del. Många vågar i dag inte berätta om sin sjukdom, vilket gör att den ytterligare anonymiseras och kunskap och förståelse för hivprevention förhindras. Sverige har en av de mest repressiva lagstiftningarna i världen som rör personer med hiv. För detta har Sverige kritiserats internationellt. Inte nog med att lagstiftningen gör rättsläget osäkert för den som bär på hivviruset, den är också kontraproduktiv ur ett preventionsperspektiv.

Informationsplikten som innebär att den som bär på hivviruset enligt lagen måste informera sin sexpartner om sin status innebär att det fulla ansvaret ligger på den som är hivpositiv medan den som är hivnegativ eller inte vet om sin hivstatus inte har något ansvar.

Majoriteten av dem som blir smittade med hiv blir det av någon som inte själv vet om att han eller hon bär på hivviruset. Nysmittade är som mest smittsamma och då känner man ofta inte till sin hivstatus. Informationsplikten är därför såväl verkningslös som kontraproduktiv. Det måste anses vara i alla inblandade sexpartners intresse att skydda sig. Den som medvetet sprider smittan vidare begår en brottslig handling och kan dömas i enlighet med gällande rätt; dagens system med informationsplikt uppnår inte sitt syfte.

Jonas Gunnarsson (S)

Börje Vestlund (S)

Hannah Bergstedt (S)

Helén Pettersson i Umeå (S)

Sara Karlsson (S)

Caroline Helmersson Olsson (S)

Hans Ekström (S)

Hillevi Larsson (S)

Teres Lindberg (S)